

Taizs Gergő

HOL ÉR VÉGET

2019-03-19 | VERS

Magadba töltöd a reggeli
kávét, és várod, hogy
kiszorítsa az éjszaka
hálóján fönnakadt

fantomképeket. Évek óta
így teszel: sötétséget
űzöl sötétséggel. Szöveted
résein át távozik
a szemgödörben összegyűlt,
cseppfolyós káprázat: felázott
álmaid kihűlt szennyvize.
A poshadt lámpafényben
elképezed, milyen lenne,
ha néha minden
visszafele történné.
Megtörténné visszafele
minden: kávéból vizet
főzni, kigombolni az
inget, kioldani a cipőfűzőt,
majd elindulni előre,
hátrad mögé szegezett
úti céllal. Sosem érkezni
meg, mindig csak máshova.
Megszületni végül.

kép | shutterstock.com